

[Steen.]

telse, ja, at det var en absolut Betingelse for at opnaa Venstres Tilslutning til Forfatningsrevisionen, at Rigsdagen, saaledes som det nu foreslaas, deltes i to Afdelinger. Men nu hører jeg, at nu er det helt forkert, nu er det endog skadeligt for et sundt Folkestyre. I det hele taget synes det at være særdeles vanskeligt i denne Sag at træffe Partiet Venstres Smag, men af de samme Grunde, som jeg saa ofte har fremhævet, ønsker vi, at det maa lykkes at samle de flest mulige ved Sagens Afgørelse. Men jeg maa selvfølgelig erkende, at der er ingen Mulighed for at faa flere med end dem, der selv vil, og det er jo efterhaanden ligegyldigt, hvad man byder paa, hvis det viser sig, at Partiet har det ligesom Manden, der erklærede, at den eneste Form for Mælkemad, der tiltalte ham, var Vandgrød med noget godt hjemmebrygget Øl til.

De Udtalelser fra Partiernes Ordførere, der allerede er fremsat, viser, at der er en betydelig Forskel i vor Bedømmelse af ikke alene, hvorledes de foreliggende Opgaver bør løses, men ogsaa af Spørgsmaalet om, hvori Opgaverne bestaar. De to Regeringspartiers Opfattelse er der givet Meddelelse om gennem den Tale, den højtærede Statsminister holdt for Rigsdagen i Fællessalen den 4. Oktober. Der er over for denne Tale af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremført Kritik og givet Udtryk for Forundring og Skuffelse over, at den ikke indeholdt noget om Forsvaret, at den ikke bebudede Forslag til en Nyordning af Landets Neutralitetsværn.

Det er mig lidt uforstaaeligt, om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller virkelig kunde have ventet sig noget saadant. Jeg har i de Aar, jeg har beskæftiget mig med det politiske Liv, været helt og aldeles klar over, at Det konservative Folkeparti paa ethvert Tidsunkt har haft den Mening, det Ønske, at Landet burde have noget mere Militærvæsen, end det paa noget Tidspunkt har haft, og at der heri ikke er indtraadt nogen Forandring, der har Nyhedens Interesse. Men hvor kan det komme som en Overraskelse for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at den højtærede Statsministers Tale var Udtryk for Regeringspartierne og ikke for Det konservative Folkepartis Opfattelse? Vor Opfattelse af dette Spørgsmaals rigtige og forsvarlige Løsning fandt sit Udtryk i den Ordning, som blev truffet i 1937, den Ordning, til hvis Gennemførelse noget hurtigere end oprindeligt paaregnet de nødvendige Midler er stillet til Raadighed, ligesom der er be-

vilget de Midler, der var nødvendige til Dækning af den stedfundne Prisstigning.

Det siges nu, at Begivenhederne i Verden skrider frem i et Tempo og med en Voldsomhed, som man maa være rede til, uanset alle tidligere Synspunkter, at drage nye Slutninger af, at man maa lære af alt det, der med saa stor Styrke paavirker vort Sind. Ja, vi har selvfølgelig alle en Pligt til at se paa, hvad der sker, til at vurdere det og paa Grundlag heraf skønne over, hvad det nye tilsiger os. Det nye er paa dette Omraade Tjekkosloviets Skæbne, som berører os alle dybt. Jeg er rede til en fordomsfri Bedømmelse, og jeg har gjort et ærligt Forsøg derpaa, men jeg nødes derefter til at spørge, og spørge med al den Alvor, Sagen fortjener: Hvad er det i de Begivenheder, der knytter sig til Tjekkosloviets store Rustninger, de Begivenheder, der knytter sig til dette Folks mandige Holdning, men ogsaa til dette Lands Sønderdeling, hvad er det i disse Begivenheder, som giver sande og gode Argumenter for danske Rustninger ud over det beskedne Maal, som dansk Neutralitetspolitik hidtil har sat sig? Det er os ikke muligt at se.

Jeg ser, at der nu forsøges en Agitation paa Militærspørgsmaalet, hvori der anvendes de voldsomste Udtryk. Agitationen er vel først og fremmest tænkt at skulle være rettet mod os, og den er vel foreløbig kulmineret i Udtrykket fra Mødet her i København den 4. Oktober, hvor en af de officielle Talere betegnede Regeringen som en Regering af Pjalte — jeg henholder mig til „Nationaltidende“s Referat fra Mødet.

Se, jeg har engang før oplevet, at de Mænd, der havde Ansvar for og fastholdt Det radikale Venstres Stilling til et for Landet vigtigt Spørgsmaal, blev betegnet med lignende Udtryk. Det var dengang, den danske Befolkning i Sønderjylland blev genforenet med Danmark, en Grænseregulering, der gennem Tiderne vil staa som et Mønster for Gennemførelsen af et Grænsefolks Selvbestemmelsesret. Jeg synes, der i Tiden og dens Forhold maatte være et og andet, som gav de paagældende Kredse en rimelig Anledning til at tænke lidt over, om deres Dømmekraft i saadanne Spørgsmaal nu ogsaa har vist sig at være saa sikker, saa ufejlbarlig og værende Udtryk for et saadant Fremsyn, at det giver dem et rimeligt Grundlag for at betegne anderledes tænkende, som det her er sket.

Jeg har tidligere over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ydet ham min